

jeg taler om, at man stiller det saaledes, at de kalkulerede Poster ved nærmere Efterhyn ikke vise sig holdbare. Hvilken Betydning kan det have i Administrationen i det hele taget og overfor Ministeren? Ja, det har for mig en ikke ringe Betydning. Jeg maa vedfende mig den Anskuelse, at hvis det skal være Alvor, hvis der skal komme et virkeligt Udbytte ud af det lagte Budget, maa det være stillet saaledes, at naar det stilles til Raadighed af Ministeren for Generaldirektøren, bliver det forbindende for denne. Generaldirektøren kan saa ikke gaa til Overskrivelser, fordi han siger, at han har fundet Overskrivelserne nødvendige. Overskrivelserne kunne ikke ske paa Generaldirektørens, men kun paa Ministerens Ansvar, og det vil altsaa foranledige meget stor administrativ Ulejlighed og ikke ringe Vanskeligheder, maaste Vanskeligheder i et Omfang, som man ikke her har tænkt sig og ikke ret vel har kunnet tænke sig. Derfor er i det i saa høj Grad om at gøre, at Budgettet bliver holdbart. Jeg kan nøjes dermed, at jeg erkender, at en Del Poster ere kalkulatoriske, men jeg vil komme til at staa mindre heldig, hvis jeg vil lade mig nøje med at modtage et Budget, med Hensyn til hvilket man vil kunne svare mig, naar jeg stiller det til Raadighed, at det vil være umuligt at komme igennem paa de kalkulatoriske Poster. Erfaringsmæssig kunne vi ikke begrunde, at vi kunne nøjes med dette Resultat. Jeg skal ikke tillægge det betydeligere Vægt, end det fortjener at have, men jeg hævder, at jo mere holdbart Budgettet i det hele kan være, naar det er vedtaget af Rigsdagen, des bedre er det baade for Rigsdagen og for Administrationen. Der er en enkelt Ting endnu, som jo ogsaa vil være ganske klar for det høje Ting, og det er, at naar man her vedtager et Budget, som er knapt, som i ethvert Tilfælde paa de kalkulatoriske Poster er knapt, bliver det meget vanskeligt for Ministeren at gøre de forskellige Indrømmelser, som idelig kræves af forskellige Næringer, ikke mindst af Landbruget. Det vil blive meget vanskeligt og næsten ganske umuligt, og jeg vil sige, at de Herrer Rigsdagsmænd, naar De optræde som Personer, ikke ere videre bestedne med Hensyn til at stille den Slags Krav lige over for Ministeren. De komme fra Befolkningen, fra Landbruget, fra Fiskeriet og fra andre Næringer og de Herrer optræde der halvt privat, halvt som Rigsdagsmænd, halvt som Borgere, om jeg maa bruge det Udtryk. Det tør jeg sige her, thi det er en Sandhed, og der er mange her, som vide, at det er en Sandhed. Jeg skal gøre opmærksom paa, at naar De votere Ministeren et Budget,

som det vil være vanskeligt at holde sig paa, saa gør man det meget vanskeligt for en Minister at gøre den Slags Indrømmelser. Jeg antager ogsaa, at det er noget, som skal affattes; jo mere man kommer til nærmere Forhandling, desto mere vil man erkende, at Ministeren ikke kan gøre den Slags Ting, som ikke maa betragtes som i og for sig principielt heldige. Jeg skulde tillige udtale, at netop fordi Stillingen er den, er det mit Ønske snarest muligt at komme til at opfylde Bestemmelsen i Organisationslovens § 27. Den gaar ud paa, at der senest for den i 1895 sammentrædende ordentlige Samling bliver at fremsætte Forslag til Lov om de Regler, som skulle lægges til Grund for Fastsættelse af Takster og Befordringsbestemmelser for Benyttelsen af Statsbanerne med tilhørende Søruiter. Ministeren har hidtil maattet finde sig i, at man kom med den Bemærkning, at Ministeren paa Jærnbaneomraadet kunde gøre, hvad han vilde. Ministeren kan herefter ikke være tjent med at indtage en saadan Stilling. Derfor maa jeg ønske snarest muligt at saa Regler fra Rigsdagens Side, thi naar jeg skal staa med et Budget i Haanden, der er vedtaget af Rigsdagen, med Krav paa, at det saa vidt muligt skal holdes, saa ville ærede Medlemmer se, at saa er den Stilling at være Disponent, og ene Disponent, i saadan Grad svækket, at den ikke er holdbar, og derfor styr jeg ikke at udtale dette, og at udtale det straks. Jeg tror, at dette har sin Betydning, og det vil i hvert Fald saa sin Betydning for mig.

Med Hensyn til Budgettet, var den ærede Ordfører tilbøjelig til at sige, at Posterne have principiel Betydning, og der tillægger jeg det særlig Vægt, at det ærede Medlem dvælede ved de enkelte Poster, som indeholdt Bevillinger til Stationer, Personer, Administration osv., og det skal jeg ogsaa gøre, thi jeg anser det for nødvendigt der at sige, hvorfor jeg fraraader Vedtagelsen af Medsættelsen paa den og den Post, og hvilke Ulemper det vil medføre. Der er en hel Række andre Poster, som den ærede Ordfører underlæste en mere principiel Behandling. Jeg maa indrømme, at de til en vis Grad ere kalkulatoriske, og jeg ønsker med Hensyn til disse kun at gaa nærmere ind paa Spørgsmaalene, saa vidt der er Anledning dertil. Jeg anser det ikke for nyttigt at dvæle for nøje ved hver enkelt af disse Poster, der som sagt ere kalkulatoriske. Men ganske i Almindelighed maa jeg dog gøre et Par Bemærkninger, ligesom jo ogsaa den ærede Ordfører fremsatte almindelige Bemærkninger i saa Henseende. — Jeg skal nævne, at naar man tager Kul, Olie og deslige Materiale,